

MAXIMA REVERENTIA MAGISTRIS!

Doamnelor, domnișoarelor, domnilor profesori și tineri uniriști,

Astăzi, 5 Octombrie 2016, de Ziua Internațională a Dascălului, vă mărturisesc că, în fața dumneavoastră, mă simt altfel decât în oricare altă zi. Scos la tablă, în acest moment, simt că sunt pregătit să rostesc răspunsuri la întrebări care mi-au fost adresate din viitor.

Dragi profesori,

Imediat după naștere, unui copil i se consemnează numele, însă, doar în urma tainei botezului, i se oferă identitate în fața lui Dumnezeu. În același înțeles, simpla înscriere la școală este doar un act administrativ și doar în urma unui, să-i spunem, botez cognitiv, primește identitate în fața viitorului. În “*Didactica Magna*”, părintele educației moderne, Comenius, afirma că, la naștere, natura înzestrează copilul numai cu „semințele științei, ale moralității și religiozității”. Pentru a deveni bunuri ale omului, „semințele” pot fi prelucrate doar prin educație. Educația și cultura, pentru omul evoluat, reprezintă un certificat în fața propriului viitor, însă cunoștințele îi pot fi oferite și atestate doar de către dascăl.

Dar ce este un dascăl? Dincolo de zidurile școlii, este cetățeanul urbei, apăsător de obligațiile cotidiene; este părintele sau copilul; este prietenul, vecinul, clientul fidel al magazinului de pâine; este doar un număr în condicile instituțiilor. În școală, **El, Dascălul, devine poarta către lumină, dar și artist, sculptor în aptitudinile și deprinderile noastre.** Platon definea educația astfel: „arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile native pentru virtute ale acelor care dispun de ele”.

La școală, noi, elevii, primim zilnic note. Bune sau rele, aceste note sunt repere ale unei hărți, pe care, privind-o, înțelegem în ce punct ne aflăm în drumul nostru către desăvârșire. Pentru profesori nu există note; suntem doar noi, aranjați pe etajere de gânduri în noptiera aducerilor aminte.

Se impune ca la sfârșitul acestei cuvântări să vă mulțumesc. Însă, așa cum, o plantă nu îi poate mulțumi ploii, ori agriculturului, așa cum o casă nu îi poate mulțumi zidarului, așa cum, un cititor nu îi poate mulțumi personajului, nici eu nu pot, deocamdată, să vă mulțumesc. Vă va mulțumi, în schimb timpul, ștergându-vă sudoarea de acum cu răsăritul zilei de mâine.

La mulți ani, în numele colegilor mei, la mulți ani, în numele generațiilor trecute și viitoare! **Mă inclin!**

Andrei TODERAȘ
Clasa a X-a D
C.N. ”UNIREA” BRAȘOV